

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej: **R.**, so sídlom v K., zastúpená A., so sídlom v K., proti povinnej **V. J.**, bytom v H., o vymoženie 463,72 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12Er/377/2010, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2011 sp. zn. 4 Cdo/108/2011,takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci konania o dovolaní voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. decembra 2010 sp. zn. 16CoE 355/2010, dovolacie konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania. Rozhodol tak podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. z dôvodu, že procesný nedostatok podmienky dovolacieho konania nebol odstránený. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danej veci dovolanie v mene oprávnenej podala A., pričom k odvolaniu pripojila iba plnú moc na zastupovanie udelenú jej oprávneným len v exekučnom konaní, súd prvého stupňa výzvou z 4. mája 2011, doručenou 12. mája 2011, vyzval oprávnenú aby tento nedostatok povinného zastúpenia odstránila predložením plnej moci na zastupovanie v dovolacom konaní, a to i s poučením o dôsledkoch neodstránenia, pričom oprávnená zostala nečinná.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie oprávnená. K odôvodneniu svojho odvolania uviedla, že uvedené rozhodnutie je v celom rozsahu nezákonné a v dôsledku postupu dovolacieho súdu bolo porušené právo oprávneného na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy

Slovenskej republiky a oprávnenému bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázala na to, že dovolacie konanie bolo zastavené bez toho, aby boli splnené zákonom stanovené podmienky pre jeho zastavenie, pretože na základe výzvy súdu prvého stupňa bola predložená plná moc udelená A. na zastupovanie dovolateľa v predmetnom konaní, a to listom z 18. augusta 2011. Vzhľadom k uvedenému žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) skúmal najskôr, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť.

Občiansky súdny poriadok upravuje odvolanie ako procesný úkon účastníka, ktorým môže (po splnení zákonom stanovených podmienok) napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 201 O.s.p.) V občianskom súdnom konaní je súdom prvého stupňa zásadne okresný súd (§ 9 ods. 1 O.s.p.); krajský súd len v taxatívne uvedených prípadoch (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

O odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.)

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V danom prípade oprávnená odvolaním napadla rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorý rozhodoval ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), prejavila svoju nespokojnosť s konaním a rozhodnutím dovolacieho súdu, z ktorého nebolo dostatočne zrejmé o aký opravný prostriedok podaný v mene oprávnenej sa jedná. Keď ju Okresný súd Lučenec uznesením z 11. júna 2012 sp. zn. 12Er 377/2010 vyzval, aby zistil čo týmto podaním sledovala a tak odstránila pochybnosti k otázke druhu uplatneného opravného prostriedku (odvolania, resp. dovolania), oprávnená na výzvu súdu nereagovala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opravný prostriedok oprávnenej posúdil ako odvolanie. Vychádzal z obsahu podaného opravného prostriedku (čl. 134 až 135 spisu), v ktorom opravný prostriedok pomenúva ako odvolanie a aj v texte uvádza, že voči uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2011 sp. zn. 4 Cdo 108/2011

ako oprávnená prostredníctvom svojho zástupcu podáva odvolanie. Odvolanie tak nesmeruje proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktoré by bolo možné napadnúť odvolaním za podmienok stanovených zákonom, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na prejednanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu najvyššieho súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky z tohto dôvodu konanie o odvolaní oprávnenej v zmysle § 104 ods.1 O.s.p. zastavil.

Z procesného hľadiska bola v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky úspešná povinná, ktorej vzniklo právo na náhradu trov tohto konania proti procesne neúspešnému oprávnenému (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnej náhradu trov konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta